

* * *

Ми пройшли не в обіймах зчеплені,
Ми пройшли і німі, й чужі,
Лиш помітила, наче в дзеркалі,
Свою душу в твоїй душі.

Тільки вгледів ти ледь розгублено
Під презирством тремтячих вій
Сірі очі у карій купелі –
Свою душу в душі моїй.

АНЕСТЕЗІЯ

Пали! – не палиш –
Палко без вина.
Полинеш в полум'я –
Поглине морок.
Засни: в безсонні
Миготіння сну –
Нутро твоє,
Занурене у норах.

Співай чи скигли –
Слів не оббереш,
Мов по́терті
Із одягу у скрині.
Все, що забулось,
Зайве не бентеж.
Життя без меж,
Межа безсмертя нині.

Заколисаю
поглядом блакить
І розіб'ю
на кришталеві куби –
Ні сліз, ні крові.